

РЕШЕНИЕ

№ 7209

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9413** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. В. В., полицейски орган при 04 РУ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу решение от 20.07.2021г. по НАХД № 8106/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 130 състав. С решението е отменена Заповед за задържане на лице № 2283з – 579/12.05. 2021г., издадена от В. В. В., младши полицаи при 04 РУ – СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т.1 от ЗМВР е постановено задържането за срок от 24 часа на лицето Р. С. С., с ЕГН - [ЕГН]. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна и моли да му бъде присъдено възнаграждение за адвокат на основание чл. 38, ал.1 от Закона за адвокатурата. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на ответника за разноски. Видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие, оказаната правна помощ на ответника С. е безплатна, тъй като той е материално затруднено лице, по смисъла на чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата (ЗАдв.). Възнаграждението за адвокат, оказващ безплатна правна помощ по дела от вида на настоящето, е определено в чл. 38, ал. 2 вр. чл. 36, ал. 2 от ЗАдв. и чл.8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и е в размер на 400 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.07.2021г. по НАХД № 8106/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. В. П. К. от САК сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.